

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Pavla Kumprechta ve věci žalobců: **a) Kruh pro občanskou společnost**, se sídlem Jižní 795, Hradec Králové, **b) Český svaz ochránců přírody, základní organizace ZO ČSOP „Orlice“**, se sídlem Lhotecká 179/3, Hradec Králové a **c) Cesta trvalé prosperity, o.s.**, se sídlem Na Drahách 206, Hradec Králové, všichni zastoupeni JUDr. Ing. Tomášem Matouškem, advokátem AK se sídlem v Hradci Králové, Dukelská 15, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**, se sídlem Pivovarské nám. 1245, Hradec Králové, za účasti: **1. Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových**, Rašínovo nábřeží 42, 128 00 Praha 2 – Nové Město, územní pracoviště Hradec Králové, Horova 180, 502 06 Hradec Králové, **2. L. Č., 3. Z. N., 4. M. M., 5. občanské sdružení Světlo pro Hradec**, Milady Horákové 1737/5, Nový Hradec Králové, 500 06 Hradec Králové, **6. Tenisový klub LTC Hradec Králové**, se sídlem Záměstí 684/1, 500 09 Hradec Králové, zast. JUDr. Jiřím Všetečkou, advokátem, se sídlem AK Vsetečka & partneři a spol. v Hradci Králové, Orlická 163, PSČ 500 03, **7. L. S., 8. Univerzita Karlova v Praze, Farmaceutická fakulta**, Heyrovského 1203, 500 05 Hradec Králové, **9. V. Z., 10. M. Z., 11. Statutární město Hradec Králové**, se sídlem Československé armády 408, 502 00 Hradec Králové, **12. Tschechien 8 Immobilienkommanditgesellschaft k. s.**, se sídlem Na Příkopě 859/22, 110 00 Praha 1 – Nové Město, zast. JUDr. Kateřinou Jeráčkovou, advokátkou, se sídlem Branická 128/17, 147 00 Praha 4, **13. Tschechien 9 Immobiliengesellschaft s. r. o.**, se sídlem Na Příkopě 859/22, 110 00 Praha 1 – Nové Město, zast. JUDr. Kateřinou Jeráčkovou, advokátkou, se sídlem Branická 128/17, 147 00 Praha 4, **14. J. H., 15. J. M., 16. E. S., 17. D. D., 18. L. D., 19. B. V., 20. D. V., 21. J. V., 22. V. P., 23. M. S., 24. J. S., 25. V. H. a 26. O. V.**, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 11. 2013, č. j. 5277/UP/2013/Kul, **t a k t o :**

- I. **Žaloba se o d m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Žádná z osob zúčastněných na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Magistrát města Hradec Králové - odbor hlavního architekta (dále i jen „stavební úřad“), vydal dne 27. 12. 2012 pod spis. zn. 082265/2012/HA/Ma, ZB, č. j. MMHK/184013/2012, územní rozhodnutí č. 828 (dále jen „původní územní rozhodnutí“), o za prvé umístění stavby „Park Malšovice - Areál aktivit volného času Hradec Králové, multifunkční aréna a obchodně společenské centrum včetně infrastruktury“ na pozemcích v něm konkrétně specifikovaných v katastrálním území Hradec

Králové a v katastrálním území Malšovice u Hradce Králové, za druhé o změně využití území „Park Malšovice - Areál aktivit volného času Hradec Králové, multifunkční aréna a obchodně společenské centrum, včetně infrastruktury pro SO 04 Park aktivit volného času“ na pozemcích v něm konkrétně stanovených v katastrálním území Malšovice u Hradce Králové a za třetí jím byla umístěna stavba „Kabelové vedení VN 35 kV“ na pozemcích v něm uvedených v katastrálním území Věkoše, v katastrálním území Hradec Králové, v katastrálním území Slezské Předměstí a v katastrálním území Malšovice u Hradce Králové. Toto územní rozhodnutí nabylo právní moci dne 30. 11. 2013.

Proti tomuto původnímu územnímu rozhodnutí podali žalobci včas společnou žalobu, kterou spolu s jejím doplňkem podrobně odůvodnili na celkem cca padesáti stránkách. Žalobci předně namítali podjatost pracovníků správního orgánu prvního stupně a jeho funkcionářů. V těchto souvislostech zmínili prvoinstanční rozhodnutí, jimiž byly jejich námitky podjatosti vypořádány, jakož i na ně navazující rozhodnutí žalovaného. Konkrétně se jedná o rozhodnutí uvedená v petitu žaloby pod čísly 3 až 8, jejichž zrušení se žalobci rovněž domáhali. Další procesní vady namítali ve druhém žalobním bodu (zákaz daný novinářům pořizovat při jednání fotografie a přítomným osobám pořizovat zvukový záznam, nekompletnost správního spisu při nahlížení do něho a neumožnění pořizovat kopie dokumentace). Věcné námitky uvedli žalobci pod žalobními body tři až sedm žaloby a nazvali je: „Územně plánovací dokumentace, soulad s cíli a úkoly územního plánování; Ochranné pásmo městské památkové rezervace; Doprava v klidu; Dopravní situace, kvalita ovzduší a dopady na lidské zdraví; Hluk“. Žalobci navrhovali zrušit jak žalované rozhodnutí, tak i rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu, jež mu předcházelo.

Žalovaný se vyjádřil k žalobě podáním ze 17. 2. 2014 a navrhoval v něm žalobu zamítnout.

Obsahy žaloby, jakož i vyjádření žalovaného k ní, jsou účastníkům řízení, jakož i osobám zúčastněným na řízení, známy, neboť s oběma podáními byli seznámeni, a proto je netřeba rozvádět. Na krajském soudu bylo přezkoumat na základě shora uvedené žaloby původní územní rozhodnutí, které nabylo právní moci po proběhlém odvolacím řízení dne 30. 11. 2013. Došlo ale k následující skutečnosti.

Žadatelé o vydání původního územního rozhodnutí, tedy společnosti Tschechien 8 Immobilienkommanditgesellschaft k.s., Tschechien 9 Immobiliengesellschaft s.r.o. a Statutární město Hradec Králové, podali u stavebního úřadu dne 7. 8. 2015 žádost o vydání jeho změny. V souvislosti s ní současně společnost ČEZ Distribuce, a. s., IČO 24729035, Teplická 874, 405 02 Děčín, požádala o vydání změny původního územního rozhodnutí ohledně trasy kabelového vedení VN 35 kV („za Orlicí - kolem Malšovického stadionu“). Stavební úřad posoudil uvedené žádosti a rozhodl o nich dne 27. 10. 2015, pod č. j. MMHK/182033/2015, rozhodnutím označeným jako územní rozhodnutí č. 828/1, takto:

„Magistrát města Hradec Králové - odbor hlavního architekta, jako stavební úřad příslušný podle ustanovení § 13 odst. 1 písm. c) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), jako příslušný obecný stavební úřad v územním řízení posoudil podle § 84 až 90 stavebního zákona žádost o vydání změny územního

rozhodnutí č. 828 a na základě tohoto posouzení, podle § 94 odst. 1 stavebního zákona **územní rozhodnutí č. 828 částečně mění** v níže uvedených částech:

I. r o z h o d n u t í o u m í s t ě n í s t a v b y

Park Malšovice - Areál aktivit volného času Hradec Králové, multifunkční aréna a obchodně společenské centrum včetně infrastruktury

Upouští se od záměru v celém rozsahu výroku č. I. výše uvedeného územního rozhodnutí č. 828.

II. r o z h o d n u t í o z m ě n ě v y u ž í t í ú z e m í

Park Malšovice - Areál aktivit volného času Hradec Králové, multifunkční aréna a obchodně společenské centrum včetně infrastruktury

Upouští se od záměru v celém rozsahu výroku č. II. výše uvedeného územního rozhodnutí č. 828.

III. r o z h o d n u t í o u m í s t ě n í s t a v b y

Kabelové vedení VN 35kV

výroku č. III. výše uvedeného územního rozhodnutí č. 828 se částečně mění v těchto bodech.

Citovaným rozhodnutím stavebního úřadu tak bylo na základě § 94 odst. 1 stavebního zákona nahrazeno původní územní rozhodnutí novým územním rozhodnutím, a to z hlediska jeho obsahu naprosto zásadním způsobem. Z původního územního rozhodnutí, jeho předmětu, totiž nezůstala ani jedna z umístěných staveb, jež by byla předmětem žaloby. Za tohoto stavu se krajský soud dne 19. 1. 2016 obrátil na žalobce s dotazem, zda za této situace nadále trvají na projednání žaloby. Žalobci reagovali na tuto výzvu krajského soudu podáním ze dne 19. února 2016, v němž uvedli následující.

„Žalobci tímto k výzvě soudu sdělují, že i nadále trvají na projednání žaloby proti rozhodnutí Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 15. 11. 2013, č. j. 5277/UP/2013/Kul, potažmo proti územnímu rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové č. 828 ze dne 27. 12. 2012, sp. zn. 082265/2012/HA/Ma. K tomu vedou žalobce dále uvedené důvody.

1) Pokud jde o územní rozhodnutí č. 828/1 Magistrátu města Hradec Králové ze dne 27. 10. 2015, kterým mělo být změněno původní územní rozhodnutí č. 828 ze dne 27. 12. 2012, je třeba upozornit, že tímto rozhodnutím bylo územní rozhodnutí č. 828 změněno pouze částečně, územní rozhodnutí č. 828 tedy i nadále existuje, nebylo zrušeno, a to přinejmenším pokud jde o výrok č. III. S ohledem na to i nadále zůstávají v platnosti některé žalobní

argumenty žalobců, zejména z oblasti procesních vad vč. uplatňované námitky podjatosti při rozhodování v územním řízení.

2) Vedle toho je nezbytné uvést, že výroky č. I a č. II územního rozhodnutí č. 828 měly být změněny rozhodnutím č. 828/1 tak, že (viz výroková část rozhodnutí č. 828/1):

□ výrok č. I rozhodnutí č. 828 byl změněn takto: Upouští se od záměru v celém rozsahu výroku č. I výše uvedeného územního rozhodnutí č. 828.

□ výrok č. II rozhodnutí č. 828 byl změněn takto: Upouští se od záměru v celém rozsahu výroku č. II výše uvedeného územního rozhodnutí č. 828.

Takovéto územní rozhodnutí považujeme za zcela nelogické a postrádající jakýkoli materiální obsah. Podle názoru žalobců vůbec není možné, aby správní úřad vydával rozhodnutí o tom, zda se upouští či neupouští od nějakého záměru, a není ani možné, aby takovýmto svým rozhodnutím měnil předchozí územní rozhodnutí. Rozhodnutí o tom, zda záměr bude realizován, či zda od realizace bude upuštěno, je výhradně věcí investora. Investory v této věci byli společnost ECE Projektmanagement Praha s.r.o. (dále jen ECE), resp. její dceřiné společnosti Tschechien 8 Immobilienkommanditgesellschaft k.s. a Tschechien 9 Immobiliengesellschaft s.r.o., a Statutární město Hradec Králové. Jak bylo prezentováno v médiích, společnost ECE, resp. její dceřiné společnosti, deklarovaly zájem upustit od záměru, zatímco Statutární město Hradec Králové vyhledávalo další možné partnery pro realizaci projektu. Pokud je žalobcům známo, zastupitelstvo města Hradec Králové nepřijalo dodnes rozhodnutí o tom, že se od záměru upouští. Dosud mělo dojít pouze ke schválení výběrového řízení na dodavatele nového projektu, tzn. pravděpodobně teprve v budoucnosti bude na straně zastupitelstva města rozhodováno o tom, zda bude schválen nový (tj. jiný než dosud schválený a prosazovaný) projekt rekonstrukce fotbalového stadionu. Mezi Statutárním městem Hradec Králové a společnostmi ECE, resp. dceřinými společnostmi, měla být uzavřena Dohoda o ukončení, která potvrzuje, že ze strany ECE již není zájem o realizaci záměru (viz odst. 1. 6. dohody), ze strany Statutárního města Hradec Králové však návrh dohody žádné konstatování o upuštění od záměru neobsahuje. K tomu předkládáme návrh dohody, jak byl zveřejněn na internetové stránce města Hradec Králové.

Důkaz: Dohoda o ukončení (zveřejněný návrh)

Žalobci jsou přesvědčeni, že správní orgán (odbor hlavního architekta Magistrátu města Hradec Králové) nemůže svým rozhodnutím (tj. územním rozhodnutím č. 828/1 ze dne 27. 10. 2015) nahradit usnesení zastupitelstva města o upuštění od záměru. Z tohoto hlediska lze považovat rozhodnutí odboru hlavního architekta přinejmenším za zmatečné, ne-li přímo za nicotné, neboť zde správní orgán zcela vykročil z mezí svých kompetencí. V této souvislosti pak zbývá dodat, že právní úprava obsažená v § 93 odst. 5 stavebního zákona předpokládá, že pokud dojde k (relevantnímu) upuštění od záměru a tato skutečnost je správnímu orgánu náležitě sdělena, pak tím pozbývá původní územní rozhodnutí platnosti. K tomuto postupu však patrně dosud nedošlo.

3) Konečně je třeba též upozornit, že správní žaloba je podána primárně proti rozhodnutí Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 15. 11. 2013, č. j. 5277/UP/2013/Kul, neboť právě toto je rozhodnutí odvolacího orgánu, které má být předmětem soudního přezkumu ve smyslu soudního řádu správního. Toto rozhodnutí odvolacího orgánu, pokud je žalobcům známo, nebylo dosud nijak změněno a v celém

rozsahu dále trvá. S ohledem na to pak i nadále trvají žalobní námitky, které byly proti tomuto rozhodnutí ze strany žalobců uplatněny. Spolu s tím pak žalobci pro úplnost konstatují, že nedošlo k jejich uspokojení ve smyslu § 153 spr.ř. či § 62 s.ř.s. Pokud by hodlal žalovaný Krajský úřad Královéhradeckého kraje žalobce uspokojit, v důsledku čehož by žalobci pozbyli důvodu na žalobě trvat, mělo by se tak stát právě postupem podle zmíněných ustanovení.“

Na výslovný požadavek žalobců proto projednal krajský soud žalobu při jednání dne 7. června 2016. Při jeho nařízení upozornil jeho účastníky na skutečnost, že žalobou napadené původní územní rozhodnutí již materiálně neexistuje. Žalobci přesto setrvali na společné žalobě i při tomto jednání. K územnímu rozhodnutí č. 828/1, ze dne 27. 10. 2015, č. j. MMHK/182033/2015, jejich zástupce uvedl, že podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění, přezkoumávají soudy ve správním soudnictví žalobou napadené správní rozhodnutí podle skutkového a právního stavu ke dni jeho vydání. Připustil, že prolomení této zásady je možné, ale jen ve výjimečných případech. V souvislosti s tím odkázal na nálezy Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 605/03 a rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp. zn. 4 Ads 35/20011-75. V ostatním odkázal na obsah žaloby. V závěrečném návrhu zdůraznil, že i pokud by krajský soud dospěl k závěru, že původní územní rozhodnutí doznalo následným změnovým rozhodnutím takové podoby, že již není způsobilé přezkumu, bylo by zde stále rozhodnutí odvolacího orgánu (žalovaného), jež by se v tom případě vztahovalo k rozhodnutí zcela jiného obsahu, a stalo se proto nepřezkoumatelným. Poukázal na to, že z původního územního rozhodnutí bezpochyby určitý fragment zůstal, a i proti němu žaloba směřovala. I tento fragment vykazuje podle zástupce žalobců stejné známky nezákonnosti, jako původní územní rozhodnutí, a to zejména s ohledem na námitku systémové podjatosti při jeho vydávání. Žalovaný se z účasti na jednání předem písemně omluvil.

Skutkové a právní závěry krajského soudu

Z dokumentace původního územního rozhodnutí je zřejmé, že v jeho výrocích č. I a č. II bylo rozhodnuto o umístění těch staveb, které vyvolaly odpor žalobců (obchodně společenské centrum v zamýšleném rozsahu a s ním související parkovací plochy, motorizace vyvolaná záměrem, řešení dopravní sítě, znečištění ovzduší imisemi atd.). V tomto duchu je totiž žaloba koncipována. Od úmyslu jejich realizace však výše uvedení žadatelé ustoupili, což se projevilo právě v podání žádosti o změnu původního územního rozhodnutí, k níž pak došlo výše zmíněným územním rozhodnutím č. 828/1, ze dne 27. 10. 2015, č. j. MMHK/182033/2015. Nejen z něho, ale z celého správního spisu k němu se vztahujícímu, plyne, že změna původního územního rozhodnutí spočívala v jeho nahrazení rozhodnutím novým, umísťujícím nově již jenom kabelové vedení VN 35 kV, a to za současného faktického zrušení jeho výroků č. I a č. II. Na této skutečnosti nemůže námitka žalobců ohledně použité formulace ve výrocích nového územního rozhodnutí, podle nichž se nepřipadně „upouští“ od záměrů v celém rozsahu, nic změnit. Z hlediska materiálnosti formy výroku, reagujícího na podanou žádost, je totiž nerozhodné, zda v případě následného nezájmu žadatele o některou z umístěných staveb, potažmo některý z výroků měněného územního rozhodnutí, je tento fakt v rozhodnutí vyjádřen slovem odstranit, upustit či zrušit, nebo dokonce vůbec a namísto toho je vydáno jen nové územní rozhodnutí již jen s předmětem, o nějž má žadatel zájem (v dané věci

by to bylo jen rozhodnutí u umístění kabelového vedení, nic více). Jde totiž o slova stejného významu.

Podle § 94 odst. 1 stavebního zákona „Územní rozhodnutí lze změnit na žádost oprávněného, jestliže se změnila územně plánovací dokumentace nebo jiné podklady pro územní rozhodnutí nebo podmínky v území, a to tak, že se jeho dosavadní část nahradí novým územním rozhodnutím. Návrh na změnu územního rozhodnutí projedná stavební úřad v rozsahu této změny. Platnost původního územního rozhodnutí není dotčena, pokud není současně výslovně rozhodnuto o změně jeho platnosti podle § 93 odst. 3.“

O tom, že došlo ke změně původního územního rozhodnutí právě tímto způsobem, nemá krajský soud sebemenší pochybnost. O změnu bylo požádáno subjekty, jimž územní rozhodnutí svědčilo, návrh na změnu byl projednán v rozsahu navrhované změny, přičemž změna zasáhla všechny tři výroky původního územního rozhodnutí, když u prvních dvou spočívala v jejich vypuštění (další možný termín pro změnu) a třetí výrok, ohledně kabelového vedení, doznal změny ve své trase, jak je zřejmé ze žádosti a z výčtu pozemků, po nichž má vést.

Zásadní skutečností vyplývající z ustanovení § 94 odst. 1 stavebního zákona pro posouzení dané věci pak je, že žalované původní územní rozhodnutí pozbylo v průběhu řízení před krajským soudem své platnosti a právních účinků přímo ze zákona. Citované ustanovení totiž jasně stanoví, že se dosavadní územní rozhodnutí (jeho část) NAHRADÍ novým územním rozhodnutím. Takový výklad má krajský soud za zcela pochopitelný, neboť se jím brání tomu, aby nedošlo k překrývání či kolizi dvou na sebe navazujících aktů, v přezkoumávané věci pak původního územního rozhodnutí a rozhodnutí o jeho změně. Právě proto má krajský soud za to, že podle § 94 odst. 1 stavebního zákona dochází platností a účinností nového územního rozhodnutí k zániku měněného územního rozhodnutí ze zákona, v daném případě tedy původního územního rozhodnutí. Právě proto také nemohl krajský soud přezkoumat žalované rozhodnutí, zaniklo-li tímto způsobem, neboť tím zároveň odpadl předmět řízení zahájeného k žalobě žalobců. Původní územní rozhodnutí tak přestalo existovat jako celek a nemohlo se tak ani dále dotýkat práv žalobců, když, jak již bylo řečeno, bylo žalované rozhodnutí nahrazeno rozhodnutím novým.

Tento postup podle citovaného zákonného ustanovení stavebního zákona plně koresponduje i obecné úpravě stanovené v zákoně č. 500/2004 Sb., správním řádu, v platném znění, podle jehož § 101 písm. e) lze provést nové řízení a vydat nové rozhodnutí ve věci, jestliže tak stanoví zvláštní zákon. V dané věci tak stanoví právě stavební zákon, jak popsáno výše. Krajskému soudu neuniklo, že lze podle § 94 odst. 1 stavebního zákona nahradit novým územním rozhodnutím část původního územního rozhodnutí, z čehož by mohl někdo mylně dovozovat, že nelze nahradit celé předchozí územní rozhodnutí. Jde ovšem o legislativní zkratku, neboť nahradí-li se všechny části celku (jako v dané věci), tak logicky původní celek zanikne, je nahrazen novým územním rozhodnutím, jak citované zákonné ustanovení ostatně i stanoví. Nehledě na to, že pokud se ve stavebním zákoně používá pojmu stavba, rozumí se tím podle okolností i její část a naopak (viz § 2 odst. 4 stavebního zákona).

Dlužno přitom poznamenat, že k uvedeným závěrům dospěl krajský soud v intencích rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 12. 2015, č. j. 10 As 229/2014-41, a vzhledem k nim musel žalobu podle § 46 odst. 1 písm. a) s.r.s.

odmítnout pro nedostatek podmínek řízení, spočívající v odpadnutí předmětu řízení. Pokud se žalobci domáhali zrušení správních rozhodnutí uvedených pod body 3 až 8 žalobního petitu, jde o rozhodnutí procesního charakteru (bylo jimi rozhodováno o námitkách podjatosti osob zúčastněných na rozhodování ve věci), které nepodléhají samostatnému soudnímu přezkumu. Ten by byl možný jen v souvislosti s přezkumem rozhodnutí ve věci, k němuž však v souvislosti s odmítnutím žaloby nedošlo.

Pokud se žalobci dovolávali ustanovení § 75 odst. 1 s.ř.s, podle něhož „Při přezkoumávání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu“, krajský soud je toho názoru, že uvedené ustanovení je pro daný případ nepoužitelné. Původní územní rozhodnutí totiž ztratilo svoje základní atributy (závaznost a vykonatelnost), neboť bylo podle stavebního zákona nahrazeno rozhodnutím novým (neexistuje, zaniklo), takže se stalo rozhodnutím, které nesplňuje ani základní definiční znaky rozhodnutí podle § 65 s. ř. s. Nepřehlédnutelná je i doba přijetí § 75 odst. 1 s.ř.s. (rok 2002), když „institut nového rozhodnutí ve věci“, zavedl až následně správní řád z roku 2004 jako novum (účinnosti nabyl až v roce 2006), takže zmíněné ustanovení § 75 odst. 1 s.ř.s. nemohlo mít takovéto případy nových rozhodnutí vůbec na mysli.

Po vydání územního rozhodnutí č. 828/1, ze dne 27. 10. 2015, č. j. MMHK/182033/2015, zůstala z původního záměru pouze stavba kabelového vedení VN 35 kV, umístěná v pozměněné trase. Žadatelem o umístění této stavby, tak jako u původního územního rozhodnutí, byla obchodní společnost ČEZ Distribuce, a. s., Teplická 874, 405 02 Děčín. Ta také bude jejím stavebníkem. Jde o stavbu technické infrastruktury, která bude začleněna do stávající distribuční sítě kabelových vedení VN v Hradci Králové. Podle dokumentace zpracované k žádosti o změnu původního územního rozhodnutí je jejím účelem zajistit spolehlivé napájení stávajících i nových odběrných míst elektrickou energií (k těmto otázkám viz její strana 9). Žádost o změnu původního územního rozhodnutí byla projednána v územním řízení, zahájeném dne 15. 9. 2015. Na oznámení o zahájení řízení jsou uvedeni jako účastníci řízení i žalobci označení ve výroku tohoto usnesení písmeny a) a b). Žalobce označený písm. c) není na oznámení o zahájení řízení uveden z toho důvodu, neboť v té době neměl stavební úřad jeho platnou žádost o informování o všech zamýšlených zásazích a zahajovaných správních řízeních, při nichž mohou být dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny chráněné podle zákona o ochraně přírody a krajiny (viz § 70 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny). Vzhledem k velkému počtu účastníků řízení bylo oznámení o zahájení územního řízení, jakož i územní rozhodnutí č. 828/1, ze dne 27. 10. 2015, č. j. MMHK/182033/2015, doručováno účastníkům veřejnou vyhláškou. Žádný z nich však proti tomuto rozhodnutí odvoláním nebrojil, a proto nabylo právní moci v úrovni správního orgánu prvého stupně dne 1. 12. 2015.

Krajský soud zmiňuje tento postup záměrně, neboť dává jasnou odpověď na otázku, o co žalobcům v dané věci šlo. Nebyla to stavba kabelového vedení vysokého napětí, když proti ní nebrojili odvoláním ani v žalobě. Byly to stavby a změny využití území, o nichž bylo rozhodnuto původním územním rozhodnutím a které zaniklo z důvodů výše uvedených. V tom případě je však třeba na všechny žalobní námitky, ať již procesní povahy či věcné, pohlížet jako na irrelevantní,

nerozhodné, respektive nemající žádný vliv na rozhodnutí o něčem, co neexistuje po formální, ani materiální stránce.

Žalobci se mýlí rovněž v tvrzení, že by měl krajský soud přezkoumat alespoň žalované rozhodnutí, pokud by považoval původní územní rozhodnutí za nezpůsobilé přezkumu. Žalované rozhodnutí, které je rozhodnutím o odvolání, totiž tvoří jeden celek s prvoinstančním správním rozhodnutím. A jestliže to bylo nahrazeno rozhodnutím novým, neměl krajský soud důvod přezkoumávat samostatně ani žalované rozhodnutí, neboť i to zákonitě doznalo změny. Přestalo být fakticky tím rozhodnutím, jímž bylo v době podání žaloby. Pro teorii a právní vědu je to jistě zajímavá situace, nic však více, neboť práv žalobců se nedotýká. Stejně jako otázky kolem vypořádání práv mezi společnostmi ECE Projektmanagement Praha, s.r.o., a Statutárním městem Hradec Králové a odborem hlavního architekta Magistrátu města Hradec Králové a zastupitelstvem Statutárního města Hradec Králové. Aplikace nálezu Ústavního soudu ze dne 2. 6. 2005, sp. zn. I. ÚS 605/03, a rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 9. 2011, č.j. 4 Ads 35/2011-75, na daný případ by byla nepřípadná, neboť jeho skutkový stav je jiný.

Závěrem krajský soud poznamenává, že povinnost posoudit všechny žalobní námitky neznamena, že krajský soud je povinen reagovat na každou dílčí argumentaci a tu obsáhle vyvrátit, když jeho úkolem je vypořádat se s obsahem a smyslem žalobní argumentace (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3.4.2014, č.j. 7 As 126/2013-19). Není rovněž smyslem soudního přezkumu stále dokola podrobně opakovat již jednou vyřčené.

Podle § 60 odst. 3 s.ř.s. nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, pokud žaloba byla odmítnuta (viz II. výrok). Osoby zúčastněné na řízení mají podle § 60 odst. 5 s.ř.s. právo na náhradu jen těch nákladů, které jim vznikly v souvislosti s plněním povinností, které jim soud uložil. Žádné takové náklady zúčastněným osobám nevznikly (viz III. výrok).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti

němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 7. června 2016

JUDr. Jan Rutsch v.r.
předseda senátu